

Ratte. Det er derhos vistnok ogsaa tvivlsomt, om det er tilstrækkeligt at sætte et saadant Tidspunkt. Naar det fremdeles hedder, at paa Landet skal Enhver være berettiget til at dræbe enhver Hund, som ikke er forsynet med en forsvarelig Mundkurv, naar han antræffer samme paa sin Grund eller paa alfar Bet, da har jeg høit en lignende Betænkelse som den ærede Minister; men jeg erfarer nu af den ærede Ordfører, at Meningen er, at denne Bestemmelse kun skulde udøves, naar der var Hundegalskab og naar saaledes det Fornødne var foranstaltet fra det Offentliges Side. Saa er Sagen en ganske anden, og saaledes maa det vel ogsaa forstaaes efter Contexten; men selv da maatte det vel indskrænkes til Løsgaaende Hunde, og ikke angaae Hunde, der roligt følge med deres Herre, og endnu mindre Hunde, som blive førte i Baand; men som det staaer her, kan man jo antage, at det er meent mere almindeligt. I Slutningen af § 9 er der bestemt, at det skal være Politimesteren tilsladt for Politikassens Regning at leie Gølt til at nedskyde løsgaaende Hunde. Det foreskommer mig, at der kunde være nogen Betænkelse ved saaledes at nedskyde Hunde, hvis f. Ex. en Politimester saaledes lod afholde Jagt efter løsgaaende Hunde i en Kjøbstad eller en Landsby; det kunde da vel være, at en saadant Skyden omkring i Gaderne (Vehmann: der staaer kun paa Landet!). Ja, jeg ser det nu, men noget lignende gjælder da ialfald om Landsbyerne; jeg maatte ansee det for meget farligt saaledes at skyde i selve Byerne. Jeg maa herved tillige gjøre den Bemærkning, at det er kommet til min Kundskab, at i den senere Tid har der været anstillet en saadan Jagt efter Hunde, og at der har været skudt Hunde omkring i Kjøbstædernes Gader, hvilket naturligtvis ikke har kunnet foretages uden stor Fare i flere Henseender. Der er i Slutningen af § 10 bestemt, at de Bøder, som idømmes efter denne Lov, skulle tilfalde Stedets Politikasse; men da ialmindelighed Omkostningerne udredes af Communernes Kasse, nemlig paa Landet af Amtrepærtitionsfonden og i Kjøbstæderne af Kammerkassen, saa forekommer det mig mere rimeligt, at der med disse Bøder forholdes her saaledes som med Bøder i de

fleste Tilfælde, at de tilfalde vedkommende Commune, der selv betaler Omkostningerne, at Bøderne altsaa tilfalde paa Landet Communekassen og i Kjøbstæderne Fattigkassen.

Indenrigsministeren: Jeg vil blot tilføje et Par Ord, for at den ærede Ordfører kan tage Hensyn dertil med det Samme. Jeg troer, at hvad § 1 angaaer, er Forskjellen mellem os mere en Redaktionsforskiel end en Realkitsforskiel. Jeg troer, at den væsentligste Indvending er den, at det er stillet hen som noget Vilkaarligt angaaende de Dyrslæger, om hvilke der her er Spørgsmaal; men jeg troer, at naar man vil forfølge den virkelige Tanke, der gaaer igennem Lovforslaget, maatte det bringes frem i en bestemt Form; det maatte træde klarere frem, over hvilke Mænd der kan disponeres af det Offentlige, og det maatte ikke staae saaledes, at Dyrslægen kan komme eller trække sig tilbage efter eget Skøn. Hvad § 9 angaaer, maa jeg bemærke, at den mellemste Afdeling af Paragraphen ikke forudsætter, som jeg troer Ordføreren kom til at sige, at der er udbrudt Hundegalskab, men kun, at der viser sig flere foruroligende Tegn, som lade befrygte Udbrud af Hundegalskab; i saa Fald er det, at det ved en offentlig Kundgjørelse skal paabydes, at alle løsgaaende Hunde skulle være forsynede med en forsvarelig Mundkurv, og senere staaer der, at paa Landet skal Enhver være berettiget til at dræbe enhver Hund, som ikke er forsynet med en saadan forsvarelig Mundkurv, naar han antræffer samme paa sin Grund eller paa alfar Bet. Endog naar en Mand gaaer med en bunden Hund paa Veien, og denne Hund ikke har en forsvarelig Mundkurv paa, er Enhver altsaa berettiget til at dræbe en saadan Hund. Det er navnlig denne Afdeling af Paragraphen, hvorved det forekommer mig, at Hundene ere udsatte for at lide utilbørlig Medfart og forsaavidt ogsaa Hundenes Eiere. Der er en Bestemmelse, som fandtes i Regjeringens oprindelige Forslag i § 14 f., som er udeladt af Udvalget og det væsentlig af formelle, af arkitektoniske Grunde. Bestemmelsen angik det Tilfælde, at et Menneffe bliver bidt af en Hund. Udvalget har nu udeladt